

Arrest

nr. 282 490 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaans nationaliteit te beschikken, geboren te zijn op 1 oktober 1995 te Benin City, Edo state. Uw moeder is afkomstig van Edo en uw vader van Ibo.

Toen u klein was, gingen uw ouders uit elkaar. U heeft geen broers of zussen van dezelfde ouders. Uw vader startte een nieuw gezin. Uw contact met uw vader en uw halfbroers -en zussen was zeer beperkt.

Na de scheiding bleef u bij uw moeder in Benin City wonen en uw vader verhuisde naar Ibo state. Uw moeder overleed op 17 november 2006. U bleef vervolgen bij enkele tantes wonen. Uw grootouders, langs moederszijde, kwamen u regelmatig opzoeken.

In december 2011 werd u verkracht en geraakte u hierdoor zwanger. Uw familie besloot om u, zonder uw medeweten, een middel te geven waardoor u een miskraam kreeg. U voelde zich zeer slecht omdat u het kind had verloren. Uw familie stelde voor om voor B. te zorgen, de pasgeboren dochter van uw tante. U nam hierop de zorgen van het kind op u.

Na de verkrachting voelde u zich niet langer goed bij jongens. U kreeg een relatie met uw beste vriendin, P.. Jullie vriendschapsband ontwikkelde zich naar een liefdesrelatie.

In september 2012 werd u, samen met P., betrapt door de tante van P.. Ze belde de politie en jullie werden gearresteerd. U belandde vijf dagen in de cel. U werd op borg vrijgelaten. U kon de werkelijke reden van uw opsluiting niet vertellen aan uw familie. U en P. mochten elkaar niet meer zien. Jullie bleven elkaar zien, echter nooit onder jullie twee.

In december 2012 kreeg u van uw grootvader te horen dat u zou moeten trouwen met een vriend van hem, J. O.K.. U gaf aan dat u niet wilde trouwen en dat u eerst uw secundair onderwijs wilde afwerken. U kreeg hiervoor toestemming van uw grootvader en uw toekomstige echtgenoot. Na uw studie deed u mee aan WAEC (West African Examinations Council). Terwijl u wachtte op uw resultaat begon u te werken. Toen bleek dat u niet was geslaagd, zei u dat u het volgende jaar weer wilde meedoen aan het examen. U kreeg hiervoor toestemming. U bleef echter werken en hervatte uw studie niet.

In 2015, toen u werkte in een tankstation, werd u benaderd door een vrouw. Ze stelde voor dat u modellenwerk zou doen in Spanje. U ging hierop in en u besloot om het land te verlaten. U lichtte uw familie hier niet over in maar vertrok gewoon. Er werd u gezegd dat er een paspoort voor u geregeld zou worden. U zou 30.000 of 35.000 euro moeten betalen om de reiskosten te vergoeden. Er werd u gezegd dat u dit bedrag op ongeveer drie maand zou kunnen terugverdienen.

Al snel bleek dat u een andere route nam dan diegene die u initieel dacht. U verkreeg tevens geen paspoort. U reisde van Nigeria naar Niger over Libië en u belandde uiteindelijk in Italië. In Italië probeerde u uw madame te bereiken en begon het u te dagen dat u niet voor modellenwerk uw land had verlaten.

U ging naar een vluchtelingenkamp in Sicilië. Uw madame stuurde iemand om u uit het kamp te halen maar u slaagde erin om dit te omzeilen. U bleef in contact met de madame en u verhuisde naar een andere stad in Italië. U kon terecht bij een hulporganisatie die opmerkte dat u psychologische problemen had. U durfde echter niet te vertellen dat u naar Europa was gelokt omdat u bang was voor de eed die u had afgelegd.

U weigerde echter om u te prostitueren en u vroeg om uitstel om het verschuldigde bedrag terug te betalen. Uw madame gaf u hiervoor acht maand. Omdat het langer duurde dan u dacht alvorens u in Italië een reguliere job kon uitoefenen, ging u naar Frankrijk. U begon er te werken als prostitué en wekelijks werd er geld opgehaald voor uw madame.

U geraakte het leven in Frankrijk beu en contacteerde een vriendin in België. In oktober 2017 kwam u aan in België.

Uw madame werd hierover ingelicht. Ze bedreigde u en ze zei dat ze u overal in Europa zou kunnen terugvinden.

U kreeg wat problemen met uw vrienden in Brussel waardoor u naar Antwerpen verhuisde in november 2017.

Tijdens de kerstperiode besloot u om terug te keren naar Italië om er vrienden te bezoeken. U reisde met een Flixbus. Tijdens een controle werd opgemerkt dat u niet de over de juiste documenten beschikte daar u alleen uw Franse documenten bij u had. U werd daarom terug naar Frankrijk gestuurd. Van Frankrijk reisde u door naar Italië waar u uw vrienden zag. U besloot om terug naar Frankrijk te gaan omdat u hoopte dat uw documenten inmiddels in orde zouden zijn. De Franse autoriteiten vertelden u echter dat u terug naar Italië moest gaan. U was immers opgeroepen, maar u had de brief niet ontvangen omdat u niet meer op dat adres woonde. Er werd u door de Franse autoriteiten verteld dat, als u niet terug wilde naar Italië, u één jaar en zes maand 'ongezien' moest blijven.

U keerde hierop terug naar Antwerpen. U had inmiddels een Belgisch vriendje die u hielp met uw huur. U verklaart met hem verloofd te zijn. U begon daarnaast ook te bakken om geld te verdienen.

U had het moeilijk en u werd depressief in 2018. U stond op het punt om terug te keren naar Nigeria om er te trouwen en VGV te ondergaan. U zette de stap niet om uw dochter, B., niet te ontgoochelen.

In september 2019 was het anderhalve jaar voorbij. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 september 2019. U werd hierop in contact gebracht met Payoke die de procedure 'mensenhandel' startte. U wilde dat ook uw verzoek om internationale bescherming zou worden behandeld omdat u geen documenten wilden bekomen omwille van uw madame. De politie startte het onderzoek naar mensenhandel en ontdekte dat S., uw madame, was gedeporteerd uit Spanje. In maart werd u verteld dat de zaak moest worden gestopt omdat S. nergens te vinden was.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een psychologisch verslag neer, opgemaakt door J. Cramm, klinisch psycholoog (ongedateerd).

U formuleerde geen opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van 5 april 2022 (verder NPO1) of bij de notities van het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 (NPO2).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

*U gaf aan dat u een voorkeur heeft om gehoord te worden door een **vrouwelijke medewerker** (zie Vragenlijst CGVS, vraag 6, opgemaakt door de DVZ op 6/07/2022). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud door een vrouwelijke protection officer (verder PO) afgenomen.*

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u een psychologisch rapport wenst toe te voegen. U doet dit via email op 23 mei 2022, na het persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u gevraagd wat er in het rapport staat. U geeft aan dat u uw psycholoog had verteld dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het CGVS niet overeenstemden als het ging om B., uw niet-biologische dochter. Uw psycholoog zou verder gevraagd hebben of ze hierover een verslag moest schrijven. Verder haalt u geen andere zaken aan die uw psycholoog zou hebben neergeschreven in het verslag (NPO2, p 25). U, noch het psychologisch verslag, geven aan hoe uw psychologische toestand uw vermogen om een persoonlijk onderhoud te hebben, zou beïnvloeden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.***

*In de eerste plaats kan worden opgemerkt dat u uiteindelijk verklaart het **land te hebben verlaten omdat u een voorstel kreeg om modellenwerk te gaan doen in Spanje** (NPO1, p 16) en dus niet omwille van uw vermeende seksuele oriëntatie, een gedwongen huwelijk of een vrees voor VGV (vrouwelijke genitale verminking). Uw vertrek uit Nigeria is bijgevolg niet ingegeven omwille van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade, veelal om een **opportunistische en economische redenen**. Deze vaststelling **ondermijnt dan ook reeds bij voorbaat de noodzakelijkheid van uw verzoek om internationale bescherming.***

*Voorts blijkt uit info dat uw **vingerafdrukken op 29 september 2015** werden genomen door de Italiaanse autoriteiten (zie administratief dossier). U verklaart dat u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Italiaanse autoriteiten (NPO1, p 36). U diende vervolgens een verzoek om internationale bescherming in bij de Franse autoriteiten op april 2017 (zie administratief dossier en NPO1, p 36).*

Daar u reeds een verzoek had ingediend bij de Italiaanse autoriteiten, werd u gezegd dat u zou worden teruggestuurd naar Italië. U kreeg het advies dat, indien u niet wilde teruggestuurd worden naar Italië, u anderhalf jaar 'onder de radar' moest blijven alvorens een nieuw verzoek in te dienen (NPO1, p 20). Echter, de vaststelling dat u gedurende uw verblijf in België van **meer dan één jaar en zes maanden geen enkele poging heeft ondernomen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen**, integendeel om bewust het opstarten van de procedure uit te stellen, vormt een ernstige indicatie dat u internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Immers, van een persoon die beweert te worden vervolgd in haar land van herkomst en internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. De argumentatie dat u, indien u zou wachten gedurende één jaar en half om een verzoek in te dienen bij de Belgische autoriteiten, u niet zou kunnen teruggestuurd worden naar Italië (NPO1, p 20) kan uw gedrag niet vergoelijken. U geeft aan dat u niet naar Italië wilde terugkeren (zie verklaring DVZ, vraag 33, opgemaakt door de DVZ op 27/09/2019) en dat u daarom ook niet eerder, opnieuw een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Dit kan echter niet als afdoende verschooning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom u gedurende uw verblijf in België heeft nagelaten om gedurende ruim één jaar en half een poging te ondernemen om u te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die u noopte uw land van herkomst te verlaten, dan wel die u verhindert ernaar terug te keren. **Er kan worden opgemerkt dat u moedwillig laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de Belgische asielinstanties.**

Er kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw nood aan internationale bescherming daar u Nigeria heeft verlaten omwille van opportunistische redenen alsook omwille van uw nalatigheid, om binnen een aanvaardbare termijn een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

U slaagt er vervolgens in de eerste plaats niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

U verklaarde dat u over de **Nigeriaanse nationaliteit** bezit en dat u vervolging vreest wegens uw **seksuele oriëntatie**. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens haar seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst kunnen er ernstige bedenkingen worden geplaatst bij de manier waarop u omging met uw –volgens de Nigeriaanse maatschappij– afwijkende seksuele oriëntatie.

U geeft aan dat het voor u 'cool' was om lesbienne te zijn in Nigeria zolang niemand op de hoogte was van jullie relatie (NPO2, p 9). U verklaart zonder meer uw vriendin te hebben gekust en dit allesbehalve vreemd gevonden te hebben (NPO1, p.3) of zich maar enige zorgen te hebben gemaakt over jullie relatie en omgang met elkaar vooraleer jullie betrappt werden (NPO2, p.11). Het is wel zeer verwonderlijk dat u dergelijke uitspraak maakt over het feit dat u lesbienne zou zijn in Nigeria terwijl u weet dat u in Nigeria **14 jaar gevangenisstraf riskeert** als er wordt ontdekt dat iemand homo of lesbienne is. U zegt zelfs dat –afhankelijk van je gemeenschap– je ook je leven kan verliezen (NPO2, p 6). **Uw onvermogen om spontaan blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne-zijnde in Nigeria – is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording en beleving van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan.** Dat u, wanneer u wordt gevraagd naar hoe u zich voelde als lesbienne in Nigeria, alleen kan verwijzen naar dat het 'cool' is (NPO2, p 9, p 10, p 13), doet compleet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat uw verklaringen überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken erover, het omgaan met de beleving van uw homoseksualiteit– cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van lesbiennes.

Het schaadt dan ook de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie fundamenteel dat u in een dergelijke vijandelijke context uw geaardheid en uw beleving hiervan zou aanduiden als een dergelijke vanzelfsprekendheid.

Bovendien is het in deze dan ook zeer verwonderlijk dat u uw relatie met P. nooit met haar heeft besproken. U geeft aan dat jullie beste vriendinnen waren, dat jullie alles konden bespreken, dezelfde tandenborstel konden gebruiken maar dat jullie toch **nooit over jullie relatie hebben gepraat** (NPO2, p 12). Gezien u verklaart dat P. uw eerste homoseksuele relatie is zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie dat onderwerp zouden hebben aangesneden. **Het is niet geloofwaardig dat jullie dit bijzonder belangrijk moment in jullie leven, met name de beleving van jullie seksualiteit niet zouden hebben gedeeld.** U geeft aan dat jullie het niet hadden besproken omdat jullie er 'cool' mee waren (NPO2, p 13). Zoals reeds werd aangehaald is uw inlevingsvermogen in de complexe realiteit van lesbiennes in Nigeria u volledig ontgaan.

In verband met uw relatie met P. kan worden opgemerkt dat het wel vreemd is dat u de start van uw relatie op twee verschillende momenten situeert. Zo verklaart u enerzijds dat uw relatie in 2010 startte (NPO1, p 14) maar dat het **alleen ging tot kussen** terwijl u wat later verklaart dat u, **na de verkrachting**, in 2011 tot haar was aangetrokken en dat jullie in **2012 met elkaar hadden gekust**. (NPO1, p30). Het is verwonderlijk dat u er niet in slaagt om de start van uw relatie, of het moment waarop jullie elkaar kusten correct in de tijd te situeren. U geeft immers enerzijds aan dat u kuste in 2010, voor uw verkrachting, terwijl u verder zegt dat jullie in 2012 met elkaar hadden gekust. Temeer aangezien u verklaart dat deze verkrachting er mede voor zorgde dat u een afkeer kreeg van mannen en zich meer tot vrouwen wendde. Zodoende valt te verwachten dat u duidelijk weet weer te geven of u uw relatie met P. voor of na deze verkrachting heeft aangevangen. Indien u werkelijk een lesbische relatie zou hebben gehad met P. kan van u worden verwacht dat u **dergelijke sleutelmomenten beter zou kunnen situeren in de tijd**.

Voorts weet u geen coherente verklaringen af te leggen over wie en of men op de hoogte was van uw seksuele geaardheid en de gevolgen die hieruit voortvloeiden. U geeft aan dat, zolang niemand op de hoogte was van uw seksuele oriëntatie, alles ok was (NPO2, p 7). Echter, uit uw relaas blijkt geenszins dat u, nadat u werd gearresteerd omdat u betrappt werd samen met P., ernstige problemen heeft gekend. U geeft aan dat u werd gearresteerd maar dat u na drie of vijf dagen op borg werd vrijgelaten (NPO1, p 14). Het is hierbij verwonderlijk dat u verklaart dat u na uw arrestatie uw leven gewoon kon verder zetten, zonder enige consequenties. U kon verder uw leven verder zetten zonder dat u enige concrete problemen daarbij aanhaalt; u kon studeren, werken en u had verschillende vriendjes (NPO2, p 15). Bovendien bleef u P. ontmoeten en bleven jullie afspreken, ook al waren jullie geen koppel meer (NPO2, p 8). U verklaart dat zelfs de houding van uw familie niet veranderde na uw aanhouding (NPO2, p.19). Het is wel zeer verwonderlijk dat u na uw arrestatie uw leven gewoon kon oppakken, zonder verdere consequenties. **De manier waarop u uw leven kon verderzetten stemt helemaal niet overeen met de manier waarop u het leven van lesbiennes voorstelt in Nigeria. Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas hierdoor aangetast.**

Uw overige verklaringen omtrent uw arrestatie ondergraven evenzeer uw geloofwaardigheid. Zo slaagt u er niet in om coherente verklaringen af te leggen over uw **vrijlating uit de gevangenis**. Enerzijds gaf u aan dat, **wanneer u op borg werd vrijgelaten, u niet kon zeggen waarom u werd gearresteerd** (NPO1, p 14). U verklaarde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud echter dat uw familie op de hoogte werd gesteld van de reden waarom u werd gearresteerd, in casu dat u werd betrappt met een meisje (NPO2, p 18). **Wederom doen uw incoherente verklaringen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.** Gezien de vijandige Nigeriaanse context, is het immers van cruciaal belang om **duidelijkheid te scheppen over wie op de hoogte was van uw lesbische relatie** U verklaart verder dat u en P. **lachten** met de arrestatie, wanneer jullie samen werden betrappt (NPO2, p 17). Het is wel zeer vreemd en toont wederom een totaal gebrek aan inlevingsvermogen dat jullie deze situatie als iets grappigs zagen. Indien u werkelijk lesbienne zou zijn in Nigeria, kan van u worden verwacht dat u de **ernst van de situatie zou kunnen inschatten. Wederom kan u niet overtuigen dat u werkelijk een lesbische relatie had in Nigeria en hiervoor werd gearresteerd.**

Verder dient te worden opgemerkt dat uw grootouders wilden dat u zou **trouwen** omdat ze vonden dat u een **schande was omdat u lesbienne** zou zijn. U verklaart dat ze wilden bewijzen dat u door te trouwen, toch geen schande zou zijn, geen lesbienne (NPO1, p 26).

Gezien u uw huwelijk kon uitstellen van december **2012** –wanneer u hoorde dat u zou moeten trouwen (NPO1, p 23)- tot bij uw vertrek in augustus **2015** (NPO1, p 16), kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de schande die u uw familie zou hebben aangedaan. **Indien ze immers werkelijk zouden willen dat u zou trouwen zodat kan worden aangetoond dat u geen lesbienne bent, is het helemaal niet aannemelijk dat u haast drie jaar uw leven kan verderzetten zonder dat u wordt uitgehuwelijkt.** U heeft immers steeds uw huwelijk steeds kunnen uitstellen. Bovendien is het opmerkelijk dat u uw weigering om te huwen niet gestoeld lijkt te zijn op uw geaardheid. U verklaart dat trouwen op zich geen probleem is maar wel het feit dat u niet met deze specifieke man wilt trouwen. U verklaart een probleem te hebben met zijn persoonlijkheid (NPO 1, p.22-23). Dat u bij uw weigering om een huwelijk aan te gaan op geen enkel moment verwijst naar het feit dat dit niet strookt met uw geaardheid, zet opnieuw de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie in een negatief daglicht.

Door uw incoherente verklaringen slaagt u er geenszins in om aannemelijk te maken dat u zich aangetrokken voelt tot vrouwen waardoor er ook geen geloof kan gehecht worden aan uw biseksuele geaardheid.

Daarnaast maakt u tevens niet aannemelijk dat u **gedwongen diende te huwen** en hierdoor **Vrouwelijke Genitale Verminking** (VGV) zou vrezen.

Zoals reeds werd aangehaald heeft u Nigeria niet verlaten omwille van een nakend huwelijk weleer voor een carrière als model in Europa (zie supra).

Vooreerst heeft u geruime tijd steeds dit huwelijk kunnen uitstellen. In december **2012** zou uw grootvader u hebben verteld dat u zou moeten trouwen met een vriend van hem (NPO1, p 23). U heeft Benin City echter verlaten op **14 augustus 2015** (NPO1, p 16). U heeft **gedurende ruim twee jaar en half** uw leven in Nigeria kunnen verderzetten. Gedurende die tijd had u de kans om uw secundair onderwijs af te ronden, om mee te doen aan het WAESC examen, dat u niet behaalde in 2013 en waarvoor u tevens mocht herkansen het volgende jaar (NPO1, p 23-24). U kon tijdens die periode bovendien werken en voorzien in uw levensonderhoud (NPO1, p 12). Dit terwijl u verklaart dat uw familie dit huwelijk dagelijks ter sprake brachten (NPO2, p.9). U haalt verder geen dienstige reden aan wat er voor zorgde dat u werd toegestaan dit huwelijk steeds maar uit te stellen, wat de geloofwaardigheid van dit huwelijk reeds ondermijnt.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw familie dacht dat u lesbienne was. Ze wilden bewijzen dat u, door te trouwen, toch geen schande zou zijn, geen lesbienne. (NPO1, p 26). Deze verklaringen over uw huwelijk en uw vermeende seksuele oriëntatie kunnen geenszins verklaren waarom u zo lang kan uitstellen om te trouwen en kunnen bijgevolg het gedwongen karakter van het vermeende huwelijk niet ondersteunen. Indien ze werkelijk zouden willen bewijzen dat u geen lesbienne bent, omdat het een schande is, is het niet aannemelijk dat uw familie u niet zou dwingen te trouwen (zie ook supra).

Voorts wijst de houding van uw familie er allerminst op dat zij u zouden dwingen te trouwen. U geeft aan dat uw grootvader geduldig was en dat hij zich afvroeg waarom u zou werken als u zou kunnen trouwen (NPO1, p 24). Het is wel zeer verwonderlijk dat uw grootvader u zou **dwingen** om te trouwen maar u tevens zoveel tijd en ruimte geeft om het huwelijk te ontlopen. U geeft verder aan dat **uw familie niet kwaad op u** was dat u niet trouwde. Uw grootvader trachtte u verder te overtuigen dat een huwelijk voor u goed zou zijn. U geeft hiermee in strijd verder aan dat uw grootvader hierdoor wel kwaad werd en dat uw grootmoeder ontgoocheld was dat u niet inging op deze kans (NPO1, p 26). Ze gingen u verder wel proberen te overtuigen dat een huwelijk voor u de beste oplossing zou zijn (NPO1, p 26). U insinueert zelfs dat uw grootvader uw beste vriend was (NPO1, p 19). Uw grootvader zou voornamelijk het spijtig hebben gevonden dat u de kans niet greep om een 'gemakkelijk leven' te kiezen. Waar u verklaart en uit het psychologisch verslag dat u neerlegt blijkt dat binnen uw huishouden de spanning om te huwen steeds meer stegen, blijkt dit allerminst uit uw overige verklaringen. **De houding van uw familie kan dan ook niet overtuigen dat zij u daadwerkelijk zouden dwingen tot een huwelijk.**

Ook de houding van uw vermeende toekomstige echtgenoot komt niet overeen met iemand die u dwingt om met hem te trouwen. U geeft aan dat u uw vermeende toekomstige man enkele keren had gezien. Wanneer u wordt gevraagd hoe hij reageerde op uw houding waarbij u het huwelijk ontwijkt, zegt u dat u het niet echt weet. U zegt dat jullie geen dicht contact hadden. Verder verklaart u dat de enkele keren dat jullie elkaar zagen, hij de coole man wilde zijn. Hij vroeg u welke auto u graag zou hebben, of u zou willen leren rijden, of u bij hem of in een appartement wilde wonen.

U verklaart daarbij eveneens dat uw toekomstige man nooit negatief reageerde op uw uitstelgedrag (NPO1, p 26). **Uit uw verklaringen kan dan ook niet worden opgemaakt dat hij u daadwerkelijk zou dwingen om te huwen.**

U geeft verder eveneens aan dat u niet concreet had nagedacht over hoe u uw huwelijk zou kunnen vermijden (NPO1, p 27). Het is geenszins aannemelijk, dat u gedurende die hele periode dat u wist dat u moest trouwen, niet heeft nagedacht over hoe u dit huwelijk zou kunnen vermijden. Indien u werkelijk zou vrezen voor een huwelijk, kan van u, een zelfstandige vrouw die haar secundair onderwijs heeft afgerond en verschillende jobs heeft uitgeoefend toch enige inventiviteit verwacht worden; dat u hier op zijn minst over heeft nagedacht.

Evenmin geeft u blijk van doorgedreven kennis omtrent de modaliteiten van dit huwelijk of de man waarmee u werd verondersteld te trouwen. U verklaart dat uw grootvader wou dat u met deze man trouwde om financiële redenen. Indien uw grootvader werkelijk geld zou moeten betalen aan zijn vriend – uw vermeende toekomstige man-, is het verwonderlijk dat u hier niet meer informatie over heeft ingewonnen. U verklaart dat uw opa het nooit met u besprak (NPO1, p 10). Echter, indien u werkelijk zou vrezen voor een gedwongen huwelijk, met een man die u niet wenst, is het niet aannemelijk dat u niet meer informatie tracht te verkrijgen over de modaliteiten die aan het huwelijk zijn verbonden. U geeft aan dat u zelfs niet weet of het over geld of land gaat (NPO2, p 16). Het is niet aannemelijk dat u er niet in zou slagen om meer informatie te verkrijgen gedurende de twee jaar en half dat u nog in Nigeria woonde, terwijl u steeds vreesde gedwongen uitgehuwelijkt te worden. **U bent niet alleen onwetend over de afspraken rond het huwelijk, ook over de man waarmee u zou moeten trouwen heeft u maar zeer weinig kennis.** Wanneer u wordt gevraagd met wie u zou moeten trouwen, geeft u aan dat het met **John O.K.** is, dat hij **41 jaar** is en **werkte in Port Harcourt**, in een oliebedrijf. Hij was al getrouwd waarbij zijn eerste vrouw overleden was en zijn tweede vrouw nog leefde (NPO1, p 24). U kent de naam van de vrouwen echter niet omdat u hier geen interesse in had (NPO1, p 26). U verklaart dat hij drie kinderen had (NPO1, p 24). U weet niet zeker van waar uw grootvader deze man kent. U kan hier alleen naar gissen. Er was geen datum vastgelegd waarop u zou trouwen en u zou de man een viertal keer hebben gezien. U begroette hem dan en u maakte zich uit de voeten. De man reageerde hier nooit negatief op. U weet eigenlijk niet hoe hij reageerde op uw uitstelgedrag (NPO1, p 26). **Het is wel zeer verwonderlijk dat u, die verklaart te worden gedwongen om te huwen, totaal geen interesse toont in de man waarvan verwacht wordt dat ze haar leven doorbrengt. De weinige kennis die u over deze man heeft, kan uw desinteresse niet goed praten.**

Wanneer u wordt gevraagd of u niet elders zou kunnen wonen om aan het huwelijk te kunnen ontkomen, geeft u aan van wel. Vervolgens zegt u dat u de zorg voor B. had en dat u dan niet wist wat u met haar zou moeten doen als u zou moeten werken (NPO1, p 27). Ook hier stelt u geen gedrag van iemand die werkelijk aan een gedwongen huwelijk wenst te ontkomen. Indien u werkelijk zou denken dat u buiten Benin veilig zou zijn voor het huwelijk, kan van u worden verwacht dat u dit op zijn minst probeert, alvorens de drastische beslissing te nemen uw land van herkomst te verlaten. Tevens kan worden opgemerkt dat, wanneer u koos voor uw carrière als model, u B. in Nigeria heeft gelaten (NPO1, p 16).

U slaagt er bijgevolg geenszins in om uw vrees voor een gedwongen huwelijk aannemelijk te maken.

U verklaart dat u VGV zal moeten ondergaan omdat de man waarmee u zou moeten trouwen u aan VGV zou onderwerpen tijdens de eerste nacht samen (NPO1, p 14). Daar u geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk met deze man zou moeten trouwen, kan u evenmin overtuigen dat u omwille van een huwelijk met deze man ook VGV zou moeten ondergaan. U slaagt er bijgevolg evenmin in om uw vrees voor VGV aannemelijk te maken.

Doorheen uw persoonlijk onderhoud geeft u tevens aan dat u slachtoffer was van mensenhandel, ook hier kan niet worden aangenomen dit dat aanleiding geeft tot internationale bescherming.

U verklaart vooreerst dat u niet weet of u, bij terugkeer naar Nigeria al dan niet een gegronde vrees heeft voor vervolging jegens uw madame (NPO2, p4). U haalt aan dat u niet weet of u uw madame moet vrezen indien u zou terugkeren naar Nigeria (NPO1, p 23); u weet bovendien niet of uw madame momenteel in Nigeria verblijft (NPO1, p 23). U geeft aan dat er een procedure mensenhandel werd opgestart maar dat deze diende te worden afgebroken nadat uw madame niet te vinden was en dat ze werd gedeporteerd uit Spanje naar Nigeria (NPO1, p 21). Zodoende is uw vrees puur hypothetisch te noemen.

Bovendien kunnen vragen gesteld worden bij de actualiteit van uw vermeende vrees. U heeft sinds 2017 niets meer van S., uw madame vernomen (NPO1, p 34). Nergens uit uw verklaringen komt naar voren dat zij enige specifieke stappen ondernam om u op te zoeken of om u onder druk te zetten haar terug te betalen. Gezien het feit dat u persoonlijk nooit enige problemen met haar kende en ook uw familie al die tijd dat u Nigeria heeft verlaten, niets van haar hoorde (NPO1, p 10), kan dit uw vermoeden dat u misschien problemen zou kennen met uw mensensmokkelaar niet ondersteunen. Daarbij legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de manier dat uw familie onder druk zou zijn gezet. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u namelijk aan dat uw familie verschillende keren werd gecontacteerd om uw terugbetalen af te dwingen (verklaring DVZ vraag 36), terwijl u voor het Commissariaat-generaal het maximaal over één enkele keer heeft dat zij contact met hen opnamen.

Tevens kan geen geloof gehecht worden aan uw vrees omwille van de eed die u aflegde. Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vrees voor de door u afgelegde eed louter gestoeld is op bijgeloof en elk objectief vaststelbaar element mist. Bovendien, indien u werkelijk zou vrezen voor de eed, is het niet aannemelijk dat u zondermeer stopt met het verschuldigde bedrag terug te betalen enkele maanden voor 2015 (NPO, p26). Indien u werkelijk zou vrezen voor de impact van de eed die u zou hebben afgelegd, is het niet aannemelijk dat u stopt met de betalingen.

Ter volledigheid dient eveneens opgemerkt dat u verklaart dat u niet al het geld heeft teruggegeven en dat u niet weet wat er hierdoor zal gebeuren (NPO2, p 4). Echter, u slaagt er geenszins in om te verduidelijken hoeveel geld u dan precies moest terugbetalen. U verklaart dat u 35.000 of 30.000 moest terugbetalen maar dat u het niet meer weet. U zegt dat u zich het bedrag niet kan herinneren. (NPO1, p 34). Daarenboven verklaart u dat u denkt dat u 13.000 of 15.000 heeft betaald en dat u dan bent gestopt met betalen (NPO1, p 34). Ook hier dient gewezen op de tegenstrijdige verklaringen dat hieromtrent aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar had u het namelijk over een bedrag van 45.000 dat u diende af te betalen en een 10.000 dat u haar reeds had betaald (vragenlijst DVZ vraag 36). Het feit dat u niet op de hoogte bent van het bedrag dat u uw madame zou moeten terugbetalen en dat u dat zelf niet minutieus zou hebben bijgehouden, ondermijnt uw vrees verder.

U slaagt er bijgevolg geenszins in om uw vrees ten aanzien van uw madame aannemelijk te maken.

Verder, werd hierboven reeds gesteld dat de door u beweerde situatie en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk zijn, waardoor u eveneens geen duidelijk beeld heeft verschaft over de omstandigheden waarin u zou verkeren bij terugkeer naar Nigeria. Overigens, indien er al een kern van waarheid in uw verklaringen zou schuilen -hetgeen hierboven ten stelligste wordt betwist -, dient erop gewezen dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft (zie administratief dossier).

U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid

aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat EDO aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om 'een vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of 'een reëel risico op ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre bescherming aannemelijk te maken.

Het **psychologisch verslag** opgemaakt door Julie Cramm, klinisch psycholoog (niet gedateerd) dat u voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er wordt echter niet betwist dat u enige psychologische problemen zou hebben. Doch, een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen. De psychologe doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënte en rekening houdend met haar bevindingen kan de psychologe vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale

problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënte. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psychologe bij het vaststellen van haar diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen haar door haar patiënte wordt aangereikt. De stellingname in de attesten over de oorzaak van de psychologische problemen is ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere finaliteit heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Bovendien wordt in dit verslag nergens gespecificeerd welke impact de geattesteerde psychologische problemen kunnen hebben op uw vermogen om verklaringen af te leggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift in een eerste middel aan als volgt:

“2.2.1 EERSTE MIDDEL: Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en schending van het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2.1.1 Eerste onderdeel: schending van het redelijkheidsbeginsel: het CGVS stelt ten onrechte dat verzoekster Nigeria heeft verlaten om opportunistische en economische redenen en niet omwille van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

- o [...]
- o Aangezien het CGVS in de bestreden beslissing opmerkt dat verzoekster heeft verklaard haar land te hebben verlaten omdat zij een voorstel kreeg om modellenwerk te gaan doen in Spanje. Volgens het CGVS heeft verzoekster Nigeria dus niet verlaten omwille van haar seksuele oriëntatie, een gedwongen huwelijk of een vrees voor VGV (vrouwelijke genitale verminking). Volgens het CGVS is het vertrek van verzoekster bijgevolg met omwille van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade, maar heeft verzoekster Nigeria verlaten omwille van opportunistische en economische redenen.
- o Aangezien verzoekster het hier helemaal niet mee eens is.
- o Aangezien verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud zéér duidelijk heeft uiteengezet dat zij een lesbische relatie heeft gehad met haar beste vriendin P.; dat verzoekster en haar vriendin betrapt zijn geweest; dat verzoekster door haar familie een gedwongen huwelijk werd opgedrongen met een man die de traditie van VGV aanhield.
- o Aangezien verzoekster ook uitdrukkelijk heeft verklaard dat haar leven, nadat haar lesbische relatie aan het licht was gekomen een nachtmerrie was geworden en dat haar familie verzoekster wilden uithuwelijken en dat verzoekster dit gedwongen huwelijk heeft kunnen uitstellen.
- o Aangezien verzoekster ook heeft meegedeeld dat zij de mogelijkheid om naar Europa te gaan om als model te werken als een kans en ontsnappingsroute zag om aan haar miserabel leven in Nigeria te ontkomen.
- o Aangezien de chronologie der feiten zoals uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster aantoont dat de lesbische relatie met P. in 2012 heeft plaatsgevonden; dat verzoekster en P. in september 2012 werden betrapt door de tante van P.; dat de grootvader van verzoekster in december 2012 heeft meegedeeld aan verzoekster dat zij moest trouwen met een vriend van hem, J. O.K..
- o Aangezien het leven van verzoekster dus vanaf september 2012 een nachtmerrie was geworden en verzoekster in december 2012 te horen had gekregen dat zij ging worden uitgehuwelijkt. Dat verzoekster heeft geprobeerd om dit gedwongen huwelijk zo lang mogelijk uit te stellen door te studeren.
- o Aangezien verzoekster pas in 2015 werd benaderd door een vrouw die haar voorstelde om in Europa modellenwerk te doen.
- o Aangezien het duidelijk is dat de problemen van verzoekster t.g.v. haar seksuele geaardheid; haar voorgenomen gedwongen huwelijk en VGV dateren van ruim vóór haar ontmoeting met de dame die aan verzoekster voorstelde om modellenwerk in Europa te gaan doen.
- o Dat het dus zeer onredelijk is van het CGVS om te stellen dat verzoekster louter en alleen om opportunistische en economische redenen Nigeria heeft verlaten en zo abstractie maakt van alle

problemen van verzoekster omwille van haar seksuele geaardheid, gedwongen uithuwelijking en VGV. Verzoekster heeft een goed leven gehad voordat haar lesbische relatie met P. aan het licht was gekomen en voordat de grootvader van verzoekster haar wilde uithuwelijken. Verzoekster had voorheen geen enkele reden om haar land te verlaten maar sinds september 2012 was haar leven in Nigeria een nachtmerrie geworden. Het voorstel in 2015 om in Eurpa te gaan werken was dus wel degelijk een mogelijkheid voor verzoekster om te ontsnappen. Verzoekster is geen economische migrante.

2.2.1.2 Tweede onderdeel: het zogenaamd laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming: schending van het redelijkheidsbeginsel.

- Het CGVS wijst erop dat verzoekster pas op 12.09.2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend terwijl verzoekster toen reeds anderhalf jaar in België verbleef.
- Verzoekster heeft aan het CGVS geantwoord dat zij eerst in september 2015 in Italië een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en nadien in april 2017 in Frankrijk ook een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.
- Verzoekster was aanvankelijk niet naar België gekomen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoekster was naar België gekomen om een vriend te bezoeken, nadien wenste verzoekster terug te keren naar Frankrijk om aldaar haar verblijfsvergunning te verlengen. In Frankrijk weigerde de administratie om het verblijf van verzoekster te verlengen en wilde men verzoekster terugsturen naar Italië. Verzoekster wenste echter niet terug te keren naar Italië.
- In Frankrijk heeft men dan aan verzoekster meegedeeld dat zij anderhalf jaar ondergedoken moest blijven om niet terug naar Italië te worden gestuurd en dat pas na verloop van deze termijn een nieuw verzoek om internationale bescherming kon indienen.
- Verzoekster heeft dan beslist om terug naar België te komen.
- Toen verzoekster dus van Frankrijk naar België was gekomen was zij in de veronderstelling dat zij pas na anderhalf jaar een verzoek om internationale bescherming kon indienen.
- Er is dus wel degelijk een plausibele reden waarom verzoeker zolang heeft gewacht om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen.
- Het CGVS is dus onredelijk in haar oordeel dat verzoekster nalatig zou zijn geweest om pas na anderhalf jaar in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

2.2.1.3 Derde onderdeel: Met betrekking tot de seksuele oriëntatie van verzoekster: schending van het redelijkheidsbeginsel.

- Aangezien het CGVS er niet van overtuigd is dat verzoekster biseksueel is.
- Aangezien volgens het CGVS er ernstige bedenkingen zouden kunnen worden geplaatst bij de manier waarop verzoekster omging met haar volgens de Nigeriaanse maatschappij afwijkende seksuele oriëntatie.
 - o Verzoekster heeft aangegeven dat het voor haar "cool" was om lesbienne te zijn in Nigeria zolang niemand op de hoogte was van de relatie van verzoekster met P..
 - o Dat verzoekster heeft verklaard dat zij haar vriendin heeft gekust en dat zij dit allesbehalve vreemd vond.
 - o Dat het voor verzoekster "cool" aanvoelde om lesbienne te zijn in Nigeria terwijl verzoekster zelf verklaart dat men in Nigeria een gevangenisstraf van 14 jaar riskeert als er wordt ontdekt dat iemand homo of lesbienne is.
 - o Dat verzoekster heeft verklaard dat - afhankelijk van de gemeenschap waartoe men behoort - men ook het leven kan verliezen.
 - o Dat verzoekster volgens het CGVS een onvermogen etaleert om spontaan blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin zij zich bevond (lesbienne zijnde in Nigeria) en dat dit een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave is van de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als Nigeria, geconfronteerd wordt bij de bewustwording en beleving van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan.
 - Dat verzoekster echter wel degelijk biseksueel is en wel degelijk een lesbische relatie heeft gehad met haar beste vriendin P..
 - Verzoekster heeft weliswaar verklaard dat zij het cool vond om in Nigeria een lesbienne te zijn, doch wel met de nuance dat het cool was zolang niemand afwist van de relatie tussen verzoekster en P..

- Verzoekster met bedoelde met de bewoording "cool" dat de (prille) lesbische relatie met haar beste vriendin P. goed aanvoelde.
 - Verzoekster bedoelde geenszins met de bewoording "cool" dat zij aan de buitenwereld opschepte over haar lesbische relatie, integendeel. Verzoekster heeft verklaard dat de lesbische relatie met P. tussen hen goed aanvoelde (it was cool) zolang niemand van deze relatie op de hoogte was.
 - Toen de lesbische relatie tussen verzoekster en P. bekend was geraakt is het leven van verzoekster een nachtmerrie geworden.
 - Het feit dat verzoekster zich goed voelde bij haar lesbische relatie met P. zolang niemand ervan afwist betekent dat verzoekster gelukkig was met deze lesbische relatie, opnieuw: zolang niemand ervan afwist.
 - Verzoekster heeft verklaard dat ze het niet vreemd vond dat zij haar beste vriendin P. had gekust omdat het spontaan is gekomen, eht voelde voor verzoekster als natuurlijk aan dat zij zich aangetrokken voelde tot P..
 - Het CGVS maakt dus de foutieve veronderstelling dat verzoekster het "cool" vond om lesbienne te zijn in Nigeria terwijl een lesbische relatie in Nigeria helemaal niet wordt getolereerd en zwaar wordt bestraft
 - Bij verzoekster zijn haar bi-seksuele gevoelens en besef van biseksuele geaardheid geleidelijk gekomen nadat verzoekster destijds verkracht was geweest door een man en zij destijds geen relatie meer wenste met een man.
 - De realiteit van verzoekster en de bewustwording en beleving van haar seksuele geaardheid was dus wel degelijk complex, maar voelde voor verzoekster als iets natuurlijk aan, daarom ging verzoekster er ook zo makkelijk over tijdens het persoonlijk onderhoud, omdat zij louter vertelde over wie zij in werkelijkheid is.
 - Verzoekster wist wel degelijk dat het gevaarlijk was om in Nigeria een lesbische relatie te hebben, maar zolang de lesbische relatie met P. geheim bleef was er geen probleem.
 - Verzoekster heeft dit uitdrukkelijk aan het CGVS uitgelegd. Verzoekster vermoedt dat de protection officer de nuance en/of betekenis van het woord "cool" niet goed heeft begrepen. Verzoekster wilde gewoon aangeven dat zij zich goed voelde bij haar lesbische relatie met P. zolang niemand hiervan afwist.
 - Het CGVS is dus onredelijk geweest om deze bewoording zo uit zijn context te rukken en vervolgens te concluderen dat verzoekster een weinig doorleefde verklaring geeft over haar bi-seksuele geaardheid en beleving ervan en vervolgens te oordelen dat verzoekster niet bi-seksueel zou zijn.
 - Verzoekster blijft erbij dat zij wel degelijk bi-seksueel is.
- Aangezien het CGVS het zeer verwonderlijk vindt dat verzoekster haar relatie met P. nooit heeft besproken.
 - o Verzoekster heeft verklaard dat zij de lesbische relatie met P. nooit expliciet met P. heeft besproken omdat ze voordien reeds beste vriendinnen waren en samen zijn opgegroeid.
 - o Verzoekster heeft verklaard dat hun lesbische relatie spontaan is ontstaan en dat dit voor beiden als natuurlijk aanvoelde.
 - o Ze zagen elkaar regelmatig en hebben nooit over hun lesbische relatie gepraat omdat ze wisten wat ze voor elkaar voelden en voor elkaar betekenden.
 - o Verzoekster en P. waren dus altijd beste vriendinnen geweest en deze innige vriendschapsband is spontaan uitgegroeid tot een affectieve lesbische relatie.
 - Aangezien het CGVS het ook vreemd vindt dat verzoekster de start van haar relatie met P. op twee verschillende momenten situeert: enerzijds in 2010 maar dat het alleen ging tot kussen terwijl verzoekster later verklaart dat zij, na de verkrachting, in 2011 zich tot P. aangetrokken voelde en dat zij in 2012 met elkaar hebben gekust. Voor het CGVS is het verwonderlijk dat verzoekster er niet in zou slagen om de start van haar relatie correct in tijd te situeren.
 - o Terwijl verzoekster heeft verklaard dat de lesbische relatie tussen haar en P. echt gestart is in 2012 toen ze non-stop zijn beginnen te kussen. Verzoekster heeft ook verklaard dat zij voor het eerst gekust hebben in 2010, maar dat dit een flirt was.

- o *Met andere woorden: de lesbische relatie tussen verzoekster en P. is spontaan ontstaan. Een eerste vluchtige kus heeft plaatsgevonden in 2010, maar in 2011 is de lesbische relatie pas echt van start gegaan.*
- o *Het is dus niet zo dat verzoekster de start van haar lesbische relatie met P. niet correct in de tijd kan situeren.*
- *Aangezien het CGVS stelt dat verzoekster geen coherente verklaringen zou hebben afgelegd over wie en of men op de hoogte was van de seksuele geaardheid van verzoekster en de gevolgen die hieruit voortvloeiden. Volgens het CGVS is het niet geloofwaardig dat verzoekster haar leven gewoon kon verderzetten nadat haar lesbische relatie aan het licht was gekomen.*
 - o *Verzoekster heeft uitdrukkelijk verklaard dat de tante van P. te weten is gekomen dat verzoekster en P. een lesbische relatie hadden. Die dag heeft de tante van P. verzoekster onmiddellijk naar huis gestuurd. Twee dagen later is de politie gekomen en werden verzoekster en P. gearresteerd. De aanklacht luidde dat verzoekster P. had "gadopteed" om haar vervolgens in de prostitutie te dwingen.*
 - o *De tante van P. had bewust niet aan de politie de ware reden meegedeeld omdat zij niet wilde dat P. en verzoekster een lange gevangenisstraf zouden krijgen voor hun lesbische relatie.*
 - o *Verzoekster kon dan ook aan de politie niet de ware toedracht vertellen en daarom heeft verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaard dat zij de reden voor haar arrestatie niet kon opgeven. Voor alle duidelijkheid: de politie was niet op de hoogte van de lesbische relatie tussen verzoekster en P..*
 - o *De familie van verzoekster was nadien dus wel degelijk op de hoogte van de lesbische relatie met P. en de familie van verzoekster keurde dit zeker niet goed. Anderzijds wilde de familie van verzoekster niet dat verzoekster voorjaren in de gevangenis zou belanden.*
 - o *Verzoekster mocht dus van haar familie haar oude even verderzetten, maar verzoekster mocht de lesbische relatie met P. niet verderzetten van de familie.*
 - o *Er waren dus wel degelijk consequenties nadat verzoekster was betraapt. De lesbische relatie met P. moest worden beëindigd. Dit nam niet weg dat verzoekster en P. geen gewone boezemvriendinnen bleven.*
 - o *Verzoekster heeft hieromtrent dus geen incoherente verklaringen afgelegd. Het is geheel geloofwaardig dat de familie van verzoekster de lesbische relatie met P. afkeurde, maar dat de familie tegelijkertijd niet wenste dat verzoekster in de gevangenis zou belanden.*

2.2.1.4 Vierde onderdeel: met betrekking tot het voorgenomen gedwongen huwelijk van verzoekster: schending van het redelijkheidsbeginsel.

- *Aangezien het CGVS stelt dat verzoekster er niet zou slagen om haar vrees voor een gedwongen huwelijk aannemelijk te maken.*
 - o *Verzoekster heeft verklaard dat haar familie wenste dat verzoekster zou huwen om aan te tonen dat zij geen lesbienne is. De grootvader van verzoekster bracht het ter sprake telkens verzoekster haar grootvader een bezoek bracht (verzoekster woonde in een andere stad als haar grootvader). Zo kon verzoekster het onderwerp van het gedwongen huwelijk een tijd voor zich uit schuiven.*
 - o *Op een gegeven moment had de grootvader voor verzoekster echter een man geselecteerd, namelijk John O.K.. Dit was een vriend van de grootvader van verzoekster, was van rijke komaf en woonachtig in Port Harcourt. Deze man was een conservatief en wilde dat verzoekster een VGV zou toepassen wanneer verzoekster met hem zou huwen.*
 - o *Verzoekster wilde helemaal niet met deze man huwen. Verzoekster wenste helemaal geen VGV te ondergaan.*
 - o *Verzoekster is er in geslaagd om dit huwelijk steeds uit te stellen door mee te delen dat zij nog wilde studeren. De grootvader van verzoekster stond dit toe.*
 - o *De kandidaat-echtgenoot had de bruidschat ook nog niet betaald en hij wilde zich ook niet opdringen bij verzoekster omdat hij wilde dat verzoekster hem graag zou zien. Hij wilde verzoekster eerst beter leren kennen maar omdat ze ver uit elkaar woonden moest er altijd eerst een afspraak worden gemaakt. Wanneer de kandidaat-echtgenoot dan een datum voorstelde, antwoordde verzoekster dat ze*

druk bezet was en dat die dag niet voor haar pastte. Door te zeggen dat verzoekster druk bezet was tgv werk en/of studie en kon zij zo een afspraak vermijden.

- o Verzoekster heeft dus weinig kennis over de kandidaat-echtgenoot omdat zij ieder contact probeerde te vermijden en zij gewoonweg met geïnteresseerd was in de man.
- o Het was dus wel een gedwongen huwelijk - namelijk een voorgenomen huwelijk tegen de zin van verzoekster - maar verzoekster is er in geslaagd om het gedwongen huwelijk uit te stellen en te vermijden.
- o Verzoekster beseftte echter dat zij het gedwongen huwelijk niet voor altijd zou kunnen blijven uitstellen en daarom zag zij het voorstel om in europa als model te gaan werken als de perfecte ontsnappingsroute.
- o De verklaringen van verzoekster zijn dus wel degelijk coherent en het CGVS is onredelijk geweest door het tegendeel te besluiten. Verzoekster heeft wel degelijk een vrees voor een gedwongen huwelijk.

2.2.1.5 Vijfde onderdeel: verzoekster is wel degelijk het slachtoffer geworden van mensenhandel: schending van het redelijkheidsbeginsel.

- Aangezien het CGVS stelt dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar Nigeria moet vrezen voor haar madame.
 - o Verzoekster heeft verklaard dat zij in 2015 door een vrouw werd benaderd die haar voorstelde om in Europa modellenwerk te doen en dat dit voor verzoekster een manier was om aan haar leven in Nigeria te ontsnappen.
 - o Verzoekster werd echter in de prostitutie gedwongen.
 - o Voor haar vertrek moest verzoekster een eed afleggen (voodoo) en moest zij beloven dat zij een bepaald bedrag moest terugbetalen aan de madame.
 - o Verzoekster rekende toen nog niet in euro en beseftte niet over hoeveel geld het ging. Dat is de reden waarom verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud zich niet meer herinnerde of het ging om 35.000,00 of 30.000,00. Verder herinnert verzoekster ook niet exact hoeveel geld zij heeft terugbetaald door zich te prostitueren. Er werd geen overeenkomst opgesteld, er werd nooit een afrekening opgesteld en er werd nooit een kwitantie aan verzoekster overhandigd. Het is onredelijk van het CGVS om in de gegeven omstandigheden te verwachten dat verzoekster exact zou hebben bijgehouden welke betalingen zij zou hebben verricht.
 - o Verzoekster is echter gestopt met zich te prostitueren en zij heeft ook de terugbetalingen gestopt.
 - o Door de gedwongen prostitutie heeft verzoekster een zwaar psychisch trauma opgelopen, te meer daar verzoekster eerder in Nigeria al verkracht is geweest.
 - o Later heeft verzoekster vernomen dat de dame in kwestie werd gedorteed naar Nigeria.
 - o Verzoekster vreest dus wel degelijk dat zij geconfronteerd zal worden met de madame indien verzoekster zou moeten terugkeren naar Nigeria. Dit zou niet enkel het trauma van verzoekster opnieuw aanwakken of triggeren, maar het leven van verzoekster en dat van haar familie zal dan in gevaar zijn. Verzoekster heeft immers op haar familie gezworen (voordoo) dat zij de schuld aan de madame zou terugbetalen.

2.2.1.6 Zesde onderdeel: algemeen besluit over het eerste middel: schending van het redelijkheidsbeginsel en schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

- Aangezien in de eerste vijf onderdelen de kritieken van het CGVS werden weerlegd en verzoekster heeft aangetoond dat het CGVS bij het nemen van de bestreden beslissing dd. 25.08.2022 hetb redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.
- Aangezien het CGVS ten onrechte heeft besloten dat verzoekster niet erknd kan worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en dat het CGVS zodoende voormeld artikel 48/3 Vreemdelingenwet heeft geschonden.
- Dat het eerste middel van verzoekster ernstig en gegrond is.

2.2.2. TWEEDE MIDDEL: schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en schending van het redelijkheidsbeginsel: het niet toekennen van subsidiaire bescherming aan verzoekster.

- Doordat het CGVS enerzijds stelt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet maar anderzijds ook met voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2c van de Vreemdelingenwet.
- Aangezien artikel 48/4 VW bepaalt:
[...]
- Overeenkomstig artikel 48/4 §2 c Vreemdelingenwet kan aan verzoekster ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, of in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
- Doordat het CGVS van oordeel is dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo dus geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster volgens het CGVS geen informatie aanbracht waaruit het tegendeel blijkt.
 - o Terwijl het CGVS in de bestreden beslissing wel toegeeft dat er op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflict van diverse aard plaatsvinden en waarin diverse actoren een rol spelen.
 - o Toch stelt verzoekster dat het CGVS ten onrechte oordeelt dat er in de deelstaat Edo voor burgers geen reëel risico zou bestaan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c Vreemdelingenwet.
 - o Verzoekster heeft zelf zeer uitgebreide en recente informatie waaruit blijkt dat het tegendeel waar is en dat het in de deelstaat Edo van Nigeria wel degelijk zeer gevaarlijk is. Verzoekster verwijst hiervoor uitdrukkelijk naar haar stuk 3.
 - o Verzoekster is er dan ook van overtuigd er voor burgers in de deelstaat Edo wel een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.
- Maar zelfs al zou er geen sprake zijn van een binnenlands conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, dan nog verwijst verzoekster naar artikel 48/4 §2 a en b Vreemdelingenwet.
[...]
- o Dat verzoekster in het eerste middel reeds heeft uiteengezet dat zij bi-seksueel is en dat zij in Nigeria een lesbische relatie heeft gehad met haar beste vriendin P..
- o Dat het CGVS niet betwist dat het voor homoseksuelen in Nigeria zeer gevaarlijk is. Dat verzoekster zelf nog informatie bijbrengt over geweld tegen holebi's in Nigeria (stuk 3).
- o Dat verzoekster dus wel degelijk een reëel risico loopt op doodstraf of executie (art. 48/4 §2 a) Vreemdelingenwet)
- o Dat verzoekster dus wel degelijk een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst (art. 48/4 §2 b Vreemdelingenwet).
- o Dat uit de individuele situatie, de persoonlijke omstandigheden en het specifieke profiel van verzoekster (bi-seksuele vrouw die een lesbische relatie heeft gehad en kampt met psychische problemen en trauma's en afkomstig is van een deelstaat waar het wel degelijk zeer gevaarlijk is om te wonen) blijkt dat er aan verzoekster wel degelijk subsidiaire bescherming moet worden verleend.
- o Dat uit het voorgaande blijkt dat het dus niet redelijk is van het CGVS om geen subsidiaire bescherming te geven aan verzoekster. Het CGVS minimaliseert het geweld en het gevaar in de deelstaat Edo en negeert het feit dat verzoekster wel degelijk bi-seksueel is en in Nigeria een lesbische relatie heeft gehad. Dat het CGVS dus wederom het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.
- Dat het tweede middel van verzoekster ernstig en gegrond is."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster: "3 informatie over geweld in de deelstaat Edo van Nigeria en over geweld tegen LGBTQ+ personen in Nigeria."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoekster gedurende haar verblijf in België van meer dan één jaar en zes maanden geen enkele poging heeft ondernomen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De ongestaafde bewering dat zij van de Franse autoriteiten te horen kreeg dat zij niet zou kunnen teruggestuurd worden naar Italië (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 20) indien zij gedurende één jaar en half “*ondergedoken*” zou wachten om een verzoek in te dienen bij de Belgische autoriteiten, zoals ook wordt herhaald in het verzoekschrift, kan niet worden aangenomen. De kans om vanuit België gerepatriëerd te worden naar Nigeria, waar zij beweerdelijk vreest voor haar leven, is immers steeds aanwezig in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat verzoekster ervoor koos om een jaar en half een dergelijk risico te nemen, louter en alleen omdat zij niet wilde terugkeren naar Italië, het land dat zij verlaten zou hebben omdat het daar langer duurde dan verwacht om een reguliere job te vinden maar waarnaar zij wel nog terugkeerde om vrienden te bezoeken. Dat verzoekster zo lang wachtte om in België internationale bescherming te verzoeken is dan ook een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door haar geschetste vervolging.

5. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van haar biseksuele geaardheid.

Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om haar beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoekster om internationale bescherming afkomstig is.

Er wordt geen geloof gehecht aan de biseksuele geaardheid van verzoekster, gelet op de volgende vaststellingen:

- Uit verzoeksters verklaring over de beleving van haar seksualiteit en relatie met P. blijkt een totale onbekendheid met het leven als holebi in de homofobe Nigeriaanse context die zij zelf schetst. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt nochtans dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving, wat zij echter heeft nagelaten (notities 23 mei 2022, p. 6, 9-11, 13). In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster wel degelijk biseksueel is en wel degelijk een lesbische relatie heeft gehad met P., dat zij het “cool” vond om in Nigeria een lesbienne te zijn, doch wel met de nuance dat het cool was zolang niemand afwist van de relatie tussen verzoekster en P., dat de lesbische relatie met P. tussen hen goed aanvoelde zolang niemand van deze relatie op de hoogte was, dat ze het niet vreemd vond dat zij haar beste vriendin P. had gekust omdat het spontaan is gekomen en dat de realiteit van verzoekster en de bewustwording en beleving van haar seksuele geaardheid dus wel degelijk complex was, maar voor verzoekster als iets natuurlijk aanvoelde. Dienaangaande wordt benadrukt dat het uitgangspunt in deze niet is dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoekster haar seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoekster, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven. Verzoekster kan geenszins doorleefd vertellen over een dergelijke reflectie, wat de waarachtigheid van haar seksuele geaardheid onderuit haalt.
- Verder legde verzoekster incoherente verklaringen af over wanneer de relatie met P. begon en wanneer ze voor het eerst kusten (notities 5 april 2022, p. 14, 30). De uitleg in het verzoekschrift, waarin gesteld wordt dat de eerste kus plaatsvond in 2010, maar de relatie pas startte in 2011 dan wel 2012, is niet alleen intern tegenstrijdig, maar kan de voornoemde incoherenties in verzoeksters verklaringen niet verschonen.
- Ten slotte zijn verzoeksters verklaringen over de betrapting en daaropvolgende arrestatie geenszins aannemelijk. Enerzijds verklaarde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij en P. betrappt werden door verzoeksters tante, dat zij de politie belde, dat ze gearresteerd werden en dat het in Nigeria tegen de wet is om een lesbische relatie te hebben (notities 5 april 2022, p. 14), alsook dat haar familie na hun vrijlating op de hoogte werd gebracht van de reden waarom zij gearresteerd werd (notities 23 mei 2022, p. 18), doch anderzijds wordt in het verzoekschrift gesteld dat verzoeksters tante de politie niet de ware omstandigheden had verteld. Hoe dan ook blijkt dat de houding van verzoeksters familie, nadat ze op de hoogte waren van verzoeksters lesbische relatie met P., volgens verzoekster niet veranderde, dat ze haar er gewoon mee plaagden (notities 23 mei 2022, p. 19) en dat zij haar leven kon verderzetten en kon studeren werken en verschillende vriendjes had (notities 23 mei 2022, p. 15). Dat de enige consequentie van deze betrapting en arrestatie zou zijn dat verzoekster haar liefdesrelatie met P. moest verbreken, maar wel nog altijd met haar kon afspreken, is uiteraard niet geloofwaardig.

De bij het verzoekschrift gevoegde informatie over de situatie voor LGBTQ+ in Nigeria (stuk 3) is niet dienstig gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters biseksuele geaardheid en lesbische relatie met P..

6. Verzoekster verklaart tevens een gedwongen huwelijk, en vrouwelijke genitale verminking binnen dit huwelijk, te vrezen bij terugkeer naar Nigeria.

Er wordt geen geloof gehecht aan deze vrees, gelet op de volgende vaststellingen:

- De aanleiding voor het gedwongen huwelijk, met name het feit dat verzoekster lesbisch zou zijn en betrappt zou zijn geweest, is niet aannemelijk, gelet op wat voorafgaat (punt 5).

- Verzoeksters bewering dat haar familie haar wilde dwingen te huwen, om te bewijzen dat zij geen schande en geen lesbienne is, staat in schril contrast met het feit dat verzoekster gedurende ruim twee jaar en half haar leven kon verderzetten en het huwelijk kon blijven uitstellen. Verzoekster verklaarde zelfs dat haar familie niet kwaad was op haar was omdat zij het trouwen bleef uitstellen (notities 5 april 2022, p. 24-26). De uitleg in het verzoekschrift, met name dat zij haar grootvader niet vaak zag en dat zij het kon uitstellen door te zeggen dat ze nog wilde studeren, kan geenszins worden aangenomen.
- De houding van verzoeksters toekomstige echtgenoot getuigt evenmin van enige dwang of druk. Verzoekster moest zelfs toegeven dat de man nooit negatief reageerde op verzoeksters frappant en langdurig uitstelgedrag (notities 5 april 2022, p. 26). Dat verzoeksters toekomstige man haar eerst beter wilde leren kennen en dat zij hun afspraken kon afwenden door te zeggen dat zij druk bezet was door werk en/of studie, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, kan bezwaarlijk worden verzoend met verzoeksters bewering dat er een gedwongen huwelijk nakend was en zij hiervoor het land moest ontvluchten.
- Verzoekster bleek verder geheel onwetend over de afspraken die gemaakt zouden zijn rond het gedwongen huwelijk (notities 5 april 2022, p. 10; notities 23 mei 2022, p. 16) en zij wist ook niet veel over haar toekomstige man (notities 5 april 2022, p. 24-26). Dat verzoekster het contact met de man probeerde te vermijden en zij niet geïnteresseerd was in hem, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, is opvallend gezien van verzoekster kan worden verwacht dat zij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de essentiële elementen van haar asielrelaas. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het beweerd gedwongen huwelijk, *quod non in casu*, moest verzoekster toegeven dat zij zou hieraan kunnen ontkomen door elders in Nigeria te gaan wonen (notities 5 april 2022, p. 27). Dat verzoekster hierbij wees op haar zorg voor B. (notities 5 april 2022, p. 27) is bezwaarlijk ernstig gezien zij wel het land verliet - zonder B. - om modellenwerk te gaan doen in Europa.

7. Wat betreft verzoeksters vrees omwille van haar seksuele geaardheid en vrees voor gedwongen huwelijk en vrouwenbesnijdenis, dient nog te worden opgemerkt dat verzoekster haar land niet verliet omwille van deze redenen.

Verzoekster verklaarde dat zij Nigeria verliet omdat zij een voorstel kreeg om modellenwerk te gaan doen in Spanje (notities 5 april 2022, p. 16), met name om opportunistische en economische redenen. Dat de problemen omwille van haar geaardheid en gedwongen huwelijk chronologisch plaatsvonden vóór het voorstel tot modellenwerk van S., zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, betekent niet dat deze problemen ook de aanleiding of reden waren voor haar vertrek. Integendeel, het verzoekschrift benadrukt zelf dat deze problemen dateerden van "*ruim vóór haar ontmoeting met de dame die aan verzoekster voorstelde om modellenwerk in Europa te gaan doen*". Verzoekster maakt niet aannemelijk waarom zij geen enkele eerdere poging ondernam om te vluchten maar daarentegen gewoonweg haar leven leidde en wachtte met vertrekken tot aan het voorstel van S..

8. Verzoekster verklaart tevens het slachtoffer te zijn geworden van mensenhandel en bij terugkeer naar Nigeria de "*madame*" S. te vrezen.

Er wordt geen geloof gehecht aan deze vrees, gelet op wat volgt:

- Verzoekster stelde niet te weten of S. zich momenteel in Nigeria bevindt en gaf toe eigenlijk niet te weten of zij bij terugkeer een vrees dient te koesteren ten aanzien van S. (notities 5 april 2022, p., p. 23; notities 23 mei 2022, p. 4). Dat S. werd "*gedorteed*" naar Nigeria, zoals het verzoekschrift stelt, doet geen afbreuk aan verzoeksters eigen verklaringen.
- Het blijkt sinds 2017 geleden te zijn dat verzoekster nog iets van S. vernam (notities 5 april 2022, p., p. 34), waardoor de actualiteit van de vrees niet aannemelijk is.
- Verzoekster kon niet coherent weergeven of haar familie benaderd werd door S. (verklaring DVZ, vraag 36; notities 5 april 2022, p. 10).

- De vrees die verzoekster koestert omdat zij een eed aflegde, bevat geen objectief element.
- Overigens stopte verzoekster reeds met het terugbetalen van het geld enkele maanden voor 2015 (notities 5 april 2022, p. 36).
- Verzoekster kan niet consequent of precies aangeven hoeveel geld zij verschuldigd was, noch hoeveel zij reeds terugbetaalde (verklaring DVZ, vraag 36; notities 5 april 2022, p. 34), wat de waarachtigheid van haar vrees volledig onderuit haalt. Dat verzoekster dit niet weet omdat er geen overeenkomst, afrekening of kwitantie werd opgesteld, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan uiteraard niet verschonen dat verzoekster onwetend blijkt over een dergelijk kernelement van haar asielrelaas.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoeksters vrees voor S., *quod non in casu*, wordt erop gewezen dat er een federale organisatie is die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Bijgevolg blijkt dat verzoekster desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft. Verzoekster biedt overigens, gelet op de hierboven reeds gedane vaststellingen, geen duidelijk zicht op de (familiale en andere) omstandigheden waarnaar zij in Nigeria zou terugkeren, waardoor zij geenszins aantoonbaar niet op deze nationale bescherming te kunnen beroepen.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in haar verklaringen over haar lesbische relatie met P., het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over het gedwongen huwelijk en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent haar vrees voor “*madame*” S.. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

12. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare

informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo, Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De bij het verzoekschrift gevoegde informatie over “*cult and gang violence*” (vrije vertaling: “*cult- en bendege geweld*”) en kidnappings in de staat Edo (stuk 3) toont niet aan dat er in Edo een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS